Anul I. — Nrul 8—9. Prețul unui exemplar **4** Lei. Timișoara, 14 August 1927.

SVASTICA BANATULUI

ORGAN SĂPTĂMÂNAL AL LIGII APĂRĂRII NAȚIONALE CREȘTINE

De sub președenția D-lui Prof. **A. C. CUZA**

ABONAMENTUL PE UN AN
Pentru plugari și muncitori Lei 200 | Pentru bănci și fabrici Lei 500
Pentru intelectuali . . . „ 300 | Abonament de sprijin „ 1000
Jugoslavia 200 Dinari :-: In America 4 Dolari

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
TIMIȘOARA
I., Str. Gheorghe Coșbuc 2.

ANUNȚURILE
se primesc la Administrația ziarului și la toate agențiile de publicitate

Sămânța iadului

Presa locală jidovească scrisă în nemțește și ungurește, cu ocazia rebeliunei din Viena, a dat deplină dovadă de dușmănoasele sentimente, ce le nutrește față de liniștea țării, prin publicarea celor petrecute acolo, într'o lumină care încurajează pornirile josnice de desordine și le prezintă parcă ar fi fapte mărețe de vitejie.

Pentru a dovedi cele afirmate, ajunge să examinăm adevăratul decurs al evenimentelor și să cităm ce s'a scris în „anumita noastră presă".

La Viena a avut loc o rebeliune a tuturor elementelor ce se feresc de lumina zilei și a analfabeților sub 20 de ani, pusă la cale de circumcișii agenți bolșevici. Toată desordinea a durat o jumătate zi. S'a dat foc palatului Justiției, s'au devastat diferite secții polițienești, și „tinerimea perciunată a lui Lenin" i-a permis luxul de a pândi pe după colțuri și sub porți pe polițiști și de a le sparge capul, atăcându-i — cavalerește — pe la spate. Un anumit tact politic și o ocupațiune specială vitejească, practicată de aceste elemente perfecționate în mod profesional.

Parlamentarii socialiști au încercat să liniștească spiritele, dar nu au avut nici un efect, pentrucă, rebelii nu au făcut parte din tagma adevăraților muncitori. Ba au fost și bătuți și bruscați. In vederea acestor evenimente, poliția a recurs la arme și a tras în carne vie, dupăce s'a convins, că altfel nu mai este altă scăpare. Efectul s'a produs imediat și a fost durabil. Rezultatul 120 morți, 1500 răniți, dintre care 500 polițiști. Armata nu a fost chemată și nici nu s'a amestecat, nefiind lipsă de sprijinul ei. Ordinea s'a restabilit încă în prima zi. Atât!

Față de aceste fapte, „anumita presă" tendințioasă, publică: că la Viena a fost o revoluție sângeroasă, care a pustiit — cu o furie nebună — 2 zile. Că a luat parte și armata, alături de rebeli. S'a scris că s'a dat foc Parlamentului, Universității, Ministerului de interne, etc. Că prefectul poliției, prelatul Seipel, cât și alte persoane marcante, au fost arestați. Că s'au ridicat baricade, că zi și noaptea au șuierat gloanțele armelor și mitralierelor, au zguduit orașul exploziile infernale ale bombelor și granatelor, că au vărsat foc automobilele blindate... și Dumnezeu mai știe câte alte bazaconii de felul acesta... Pretinșii noștri jurnaliști perciunați nu au scris ce s'a întâmplat, ci au comunicat publicului lucruri fantastice — diabolești, ce ei ar fi dorit să se întâmple, cu evidenta intenție de a semăna sămânța iadului de desordine și pentru a încuraja elementele „revoluționare" dela noi.

Asupra acestui fapt nu încape nici o discuție. Au scris de revoluție, de război civil, de rebeliune etc., pentrucă doresc acest lucru și pentrucă simpatizează cu orice curent de distrugere, cu orice mișcare revoluționară...

Spre a dovedi cele afirmate asupra intenției lor josnice și perfide, aducem și alte dovezi și anume:

In recenta lor propagandă electorală, atât acești perciunați, cât și minoritarii organizați în contra ideei de stat român, ne-au batjocorit neamul și țara în modul cel mai obraznic, au pălmuit tot ce ne este nouă sfânt, fără jenă, fără rușine, fără frică. Au semănat sămânța iadului, sămânța ideei de revanșă. Au făcut aceasta atunci, când în Ungaria s'a deslănțuit cea mai strașnică agitație pentru redobândirea provinciilor desmembrate; când la Budapesta să lucrează fățiș pentru revizuirea tratatului dela Trianon. Au profitat, cum profită întotdeauna, spre a pescui în apă tulbure și ocaziunea a fost prielnică și binevenită, spre a semăna din nou sămânța iadului, sămânța urei și dușmăniei. Ei sperează că dacă această sămânță nu va prinde astăzi, poate că va încolți mâine-poimâine.

Visați-sperați, agitați și vă zvârcoliți cum vă place... toate sunt înzădar... morții din morminte nu mai învie!

Noi vă cunoaștem scopul, noi suntem convinși asupra intențiunilor voastre, noi vă pricepem dece exagerați și mințiți în felul vostru tendențios, bine calculat și obraznic, noi știm dece semănați sămânța iadului...

Intrebăm însă, în numele poporului nostru, pe cei chemați, până când vor răbda, până când vor lăsa să fim batjocoriți în țara noastră, când se va pune capăt acestui joc perfid, acestei manopere periculoase, acestei obrăznicii nemernice?! Până când?!

Alexandru Țieranu.

„Vom lovi deopotrivă în străinul parazitar și în *românul* necinstit și înstrăinat!"

Cine-au îndrăgit străinii
Mânca-i-ar inima câinii,
Mânca-i-ar casa pustia,
Și neamul nemernicia!

M. EMINESCU.

Nici un ac dela jidani!

Academia comercială

Dacă școala superioară de comerț are o deosebită importanță pentru desvoltarea economică a acestui ținut și că nevoia ei a fost de mult simțită, mai ales teze elementele solide românești, mai puțină importanță are pentru acest colț de țară înființarea unei academii de comerț.

Această școală superioară, împreună cu școala politechnică ar fi în primul rând două mari focare de cultură națională, doi stâlpi de granit împlântați în granița de vest a țării, precum și două pepiniere, din cari să se recruteze alementele solide românești, pentru exploatarea și organizarea muncii și a averei naționale, azi exploatate de străini și în deosebi de astfel de indivizi ce n'au nimic comun, nici cu țara nici cu neamul românesc și cari nu văd în acest sol al nostru de cât o fermă bună de exploatat și în neamul nostru un popor de scalvi bun de servit.

Pe cât de fericită a fost ideia înființării școalei politechnice aici, în ținutul cel mai bogat în mine și fabrici, pe atât de necesară este înființarea Academiei de comerț.

Dacă inginerul se ocupă de partea tecnică mărind prin diferite invenții puterea de producțiune și exploatare, nu mai puțin important pentru exploatarea unei întreprinderi este comercializarea produselor. Nu poate să existe producțiune fără piață de desfacere, așa că acel ce este destinat cu administrarea și desfacerea produselor, trebuie să aibă o cultură solidă comercială, un câmp vast de cunoștințe pe acest teren, prevedere și simț practic, cari lucruri nu se pot câștiga, decât prin școală și practica vieții.

Cu cât cultura va fi mai vastă, cu atât vederile vor fi mai largi și cu atât mai ușor putem lua lupta cu elementele străine, cari până azi ne-au ținut în întunericul neștiinței, exploatându-ne, ca pe niște sclavi.

Cât de mult se simte nevoia înființării unei Academii comerciale în Timișoara, ne dovedește faptul, că întreaga suflare omenească a Banatului, fără deosebire de neam, este entuziasmată de ideia înființării acestei școli.

Avem toată nădejdea, că din partea celor chemați, în interesul viitorului elementului românesc al acestui ținut, vom fi înțeleși.

Gheorghe Stinghe, director.

Copiii nimănui

Acești nefericiți, acești părăsiți de toată lumea, acești neluați în seamă, așa batjocoriții „Coloniști ai României-Mari", — spre rușinea noastră și spre bucuria străinilor —, sunt din nou pe drumuri, sunt din nou amărâți și necăjiți.

Ne vin plângeri din toate părțile.

La cei cu inventarul prescris li să ia lotul, că nu sunt recunoscuți din partea „Casei Centrale a Improprietăriților"; la cei recunoscuți, că nu au inventarul economic. Câtă bătjocură, Doamne!, câtă nepăsare!

Când se va face și pe seama lor dreptate? Când vor fi acești martiri și mucenici ai gliei lăsați în pace? Oare faimoșii noștri parlamentari nu au nimic de zis?! Oare guvernul nu poate interveni și nu poate curma această nemaipomenită persecutare?!

Vom reveni!

Foița „SVASTICEI BANATULUI"

Zile mari din viața poporului nostru

In tocmai ca și oamenii, tot astfel și popoarele, au anumite zile pe cari le prăznuiesc cu veselie și cinste deosebită, de oarece ele amintesc fapte de mare însemnătate, petrecute în viața acelor popoare.

Poporul românesc are multe zile mari în trecutul său. Aceste zile ne amintesc: unele, înțelepciunea; iar altele, marea vitejie a strămbunilor noștri.

Din zilele mari ale neamului românesc, noi sărbătorim în fiecare an pe acelea cari ne amintesc fapte mai însemnate.

Aceste zile sunt:

Ziua de 24 Ianuarie *), care ne amintește pe 24 Ianuarie, 1859, când s'au unit principatele române: Muntenia și Moldova sub Cuza Vodă; și înfăptuirea României-Mari (Unirea tuturor Românilor) în anul 1918 sub gloriosul Rege Ferdinand I.

Ziua de 14 Martie *), ne amintește pe 14 Martie, 1881, când s'a ridicat România la rangul de regat.

Ziua de 27 Martie*), ne amintește pe 27 Martie, 1918, când frații Basarabeni au hotărît unirea pentru totdeauna a Basarabiei cu România, după 106 ani de robie.

Ziua de 10 Mai *), ne amintește trei fapte mari: întrarea domnitorului Carol I în București la 10 Mai, 1866; proclamarea independenței României, la 10 Mai, 1877 și încoronarea primului rege român Carol I, la 10 Mai 1881.

Ziua de 15 Mai *), ne amintește pe 15 Mai, 1848, când Românii Ardeleni, au proclamat marea revoluție împotriva Ungurilor, la Blaj, pe Câmpia Libertății.

Ziua de 2 Iunie, este ziua eroilor Neamului Românesc.

Ziua de 21 Iunie *), ne amintește pe 21 Iunie, 1913, când poporul român — chemat de regele său Carol I spre a fi trimis să potolească măcelul ce se încinsese între popoarele balcanice — a răspuns cu o însuflețire nemaipomenită în istoria neamurilor

Ziua de 11 Iulie *), 1917 este ziua victoriei strălucite a armatei române la Mărăști.

Ziua de 20 Iulie 1927 ne amintește de proclamarea de Rege al României a M. S. Mihai I.

Ziua de 28 Iulie *), ne amintește pacea dintre Români, Sârbi, Greci, Muntenegreni și Bulgari, încheiată la 28 Iulie, 1913, în București, cu care prilej, România și-a mărit teritoriul, prin reîntregirea Dobrogei lui Mircea cel Mare.

Ziua de 3 August 1919 este triumful așteptării de veacuri, este cea mai înălțătoare zi din istoria Banatului, în care viteazul nostru dorobanț a călcat pentru întâiadată pe pământul scump al Banatului nostru desrobit, este ziua sfântă, în care armata română — în mijlocul celei mai nemărginite însuflețiri — și-a făcut întrarea triumfală în Timișoara Trupele române au fost conduse la întrarea lor în capitala Banatului de Colonelul E. Economu.

Ziua de 3 August*) 1919 este ziua memorabilă, când falnica capitală a Ungariei, Budapesta, a fost ocupată de către viteaza Armată Română.

Ziua de 6 August*) 1917 va fi scrisă pentru vecie cu litere de aur în istoria Neamului Românesc, este Marea și Glorioasa Bătălie dela Mărășești.

Ziua de 12 August*) 1917 este ziua în care s'a dat Marea Bătălie dela Oituz, care va rămâne o pagină strălucită în istoria neamului nostru.

Ziua de 14 August *) ne amintește pe 14 August, 1916, când toată suflarea românească a alergat sub arme la chemarea Regelui său, spre a desrobi pe frații supuși națiilor vecine, și a făuri, în urma victoriilor dela Mărăști, Mărășești și Oituz, unitatea națională a poporului român.

Ziua de 30 August *) ne amintește luarea redutei Grivița de către Români la 1877.

Ziua de 28 Septembrie *) ne amintește pe 28 Septembrie, 1914, când M. S. Regele Ferdinand I, noul stăpânitor al României, luă în mâinile Sale cârma țării, în urma morții regelui Carol I, întâmplată în dimineața zilei de 27 Septembrie, acelaș an.

Ziua de 15 Octombrie 1922 este ziua sfântului praznic al Neamului Românesc, este ziua măreață, în care M. M. L. L. Ferdinand I și Maria, Regele și Regina tuturor Românilor au fost încoronați la Alba-Iulia.

Ziua de 15 Noembrie *) ne amintește ziua unirii fraților Bucovineni cu Românii din Regat, în urma hotărîrii luate la Cernăuți, la 15 Noembrie, 1918, după 144 de ani de înstreinare.

Ziua de 28 Noembrie*) ne amintește căderea Plevnei în mâinele armatei românești la 1877, condusă de șeful ei suprem, Domnitorul Carol I.

Ziua de 1 Decembrie ne amintește hotărârea luată la Alba-Iulia, de poporul Ardelean și Bănățean; de a se uni pentru veșnicie cu regatul României, sfărâmând lanțurile ce le apăsase grumazii aproape o mie de ani și adăogând la diadema României ultima piatră nestimată menită să încoroneze și să desăvârșească unirea visată de întreaga suflare românească.

ANIVERSĂRI NECROLOGICE

3 Martie, ziua morții Reginei Elisabeta a României (1916).

26 Martie, ziau morții Domniței Maria, fiica Regelui Carol I și a Reginei Elisabeta (1874).

20 Iulie, ziua morții Marelui Rege Ferdinand I. (1927).

10 Octombrie, ziua morții Regelui Carol I (1914).

S'ajute Dumnezeu, poporului românesc, ca și în viitor să săvârșească fapte măreți, vrednice de gloriosul său trecut.

Să fim mândri că suntem români și să cinstim aceste zile mari cu toată căldura sufletului nostru spre gloria neamului românesc.

Să ne iubim cu dragoste fără hotar și să arătăm lumii, că această țară a fost, este și va fi în veci a Românilor!

T. M. B.

*) Evenimentele însemnate cu steluță s'au petrecut la data calendarului vechiu, iar în prezent se serbează după data calendarului îndreptat.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Testamentul Regelui Ferdinand

In ziua de 21 Iulie a. c. s'a deschis la Sinaia Testamentul Regelui Ferdinand. Acest testament are cuprinsul următor:

Acesta este testamentul Meu scris și iscălit de propria mână la 2 Iulie unamienouăsutedouăzecișicinci în reședința mea de vară Sinaia.

In urma boalei de care cu voia lui Dumnezeu și prin bunele îngrijiri ale medicilor noștri, am scăpat cu bine, socotit de a mea datorie să-mi așez în scris dispozițiunile mele testamentare.

Luând hotărîrile din urmă și gândindu-mă la sfârșitul vieții mele îndrept către a totputernicul prinos recunoștinței mele că mi-a îngăduit să consacru munca poporului român a cărui propășire a fost fără preget și fără încetare scopul vieței mele. Neuitatul și înțeleptul meu unchiu Regele Carol I, în lunga și slăvita sa domnie a întemeiat puternic și sănătos noul stat al României desvoltând minunatele însușiri de muncă și progres ale poporului ei, redeșteptând și reorganizând în glorioasa ei armată străbunile virtuți ostășești ale neamului ei. Rezemat pe aceste virtuți la rândul meu am putut desăvârși opera națională și am aflat în clipele celor mai hotărîtoare împrejurări, credința neclintită și eroismul nețărmurit ale oștirei de care mă simt legat în adâncul sufletului.

A vroit astfel pronia Cerească să nu lase fără rod domnia mea și a dat dragostei mele de neam cea mai scumpă și sfântă răsplată. Ridic până la ultima suflare ruga mea fierbinte, ca să binecuvânteze și în viitor soarta poporului român și să hărăzească iubitului meu fiu, viitorul rege al României întregite ajutor ceresc ca la rândul său să întărească și să sporească moștenirea națională unind tot mai strâns puterile și însușirile românilor din toate ținuturile și din toate straturile sociale.

Cu inima de părinte îndemn pe Carol să nu înceteze în orice clipă și în orice împrejurare de a-și închina toate puterile neamului și statului în a cărui slujbă îi este hotărît să trăiască. Multe și grele sunt grijile domnitorului, în truda neîncetată în serviciul statului, ele se stăpânesc prin simple datorii și a jertfirii de sine, iar în fața greutăților binecuvântarea lui Dumnezeu și ajutorul sfetnicilor celor buni nu vor lipsi precum nu mi-au lipsit în vremea domniei mele. Către acești sfetnici îmi îndrept gândul astăzi recunoscător și mulțumesc bunătății divine care mi-a îngăduit să pot prețui neasemuitul ajutor pentru sfatul celor credincioși și destoinici.

Dar mai presus de alții recunoștința mea către aceea care mi-a fost tovarășe nedespărțită și sprijin pentru sfat și credință în toate vremurile și în toate împrejurările. Dragostea ei de țară și inima ei de mamă îi vor însufleți puteri noui pentru a-și urma și în viitor binefăcătoarea ei solicitudine. Sunt convins că uniți în iubire frățească copiii noștri o vor înconjura și vor păstra legăturile scumpe care au făcut legătura vieții noastre precum nu mă îndoesc că poporul meu va avea pentru scumpa mea soție și după trecerea mea din viață aceeași dragoste neschimbată. Rog a se lăsa ca reședință a soției mele, Regina Maria, Palatul dela Cotroceni, iar Castelul Pelișor, dela Sinaia, împreună cu casa, pentru oaspeți (Kavalier Hause și dependințele ce țin de castelul Pelișor, locuința personalului, garajurile și grajdurile), hotărăsc a rămâne în folosința soției mele cât timp va trăi. Regina Maria va dispune după a sa voință de mobilerul din palatul Cotroceni și din Castelul Pelișor. Întreținerea acestor reședințe este în sarcina moștenitorului meu la tron. In privința părților cuvenite copiilor mei hotărăsc astfel:

Fiului meu Carol, Principe Moștenitor al României ca urmaș al Meu pe tron îi las pe lângă partea lui rezervatară toată cotitatea mea disponibilă și hotărăsc să aibă partea sa de moștenire întreaga moșie Sinaia-Predeal, împreună cu castelul Peleș și celelalte castele clădiri și stabilimente cu sarcinele prevăzute în acest testament pentru castelul Peleș, îi mai las casele și clădirile din București care îi sunt absolut necesare. Totodată el va fi dator să plătească legatele prevăzute pentru binefaceri.

Fiului meu Principele Niculae al României îi las moșia Broșteni din Valea Bistriței Moldovenești și casele din București, din Str. Imperială cu locul lor unde se află acum Administrația Domeniilor Coroanei. Fiicei mele Elisabeta Regina Greciei îi las moșia Zorleni din județul Tutova și un imobil în București.

Fiica mea Maria Regina Sârbilor, Croaților și Slovenilor își va lua partea în efecte și în bani. Ultimei mele fiice Ileana Principesa României îi las moșia Poeni din județul Iași și un imobil în București.

Toată averea mea în bani, acțiuni, fonduri de Stat după plata legatelor va complecta partea rezervată a fiecărui din copiii mei.

Imprejurările grele economice după marele război și greutățile familiare nu mi-au îngăduit să-mi văd sporită averea mea personală și deaceea cu mare părere de rău nu pot face tot binele ce aș dori. Totuș las în grija fiului meu urmaș la Domnie ca după sfatul ce va lua de la Președintele Consiliului de Miniștri, Patriarhul bisericii române, primul președinte al Inaltei Curți de casație și Ministru Casei Mele să distribue suma de cincizeci milioane lei (Socotit leul după valuta lui față de valuta de astăzi, următoarelor instituțiuni: Fundației Universitare Ferdinand I, din Iași, orfelinatului Agricol Ferdinand de pe Moșia Regală Zorleni care va rămâne neatins pe această moșie și întreținut de viitorul Rege al României.

Academiei Române pentru ca venitul să servească la un premiu pe numele meu pentru cercetări asupra unor chestiuni economice românești.

Societății Geografice Române, Bisericei Naționale Ortodoxe și Unite, Bisericei Catolice, Bisericei Protestante și celei Israelite.

Unui Institut de ajutorare pentru ofițeri.

Societății Astra din Sibiu și unei Societăți de cultură națională din Cernăuți și Chișinău.

O sumă se va împărți pentru săracii din Capitalele tuturor județelor, după însemnătatea lor istorică și numărul populațiunilor.

Distribuirea sumelor de mai sus va fi începută numai după un an dela moartea mea, astfel ca toate dobânzile acestor sume să rămână disponibile.

Hotărăsc ca acești bani să fie întrebuințați în modul următor: Intregul personal superior și inferior al Curței Regale, al Casei și al Administrației mele va primi: cei cu peste 10 (zece) ani de serviciu lefurile pe un an întreg după moartea mea cum sunt prevăzute în bugetul meu: salar și spor. Cei cu cinci ani până la zece ani de serviciu, lefurile fără spor pe un an întreg, cei cu unul până la cinci ani de serviciu, lefurile fără spor pe o jumătate an.

Cei cu mai puțin de un an de serviciu, lefurile fără spor pe două luni.

Suma ce ar rămâne se va vărsa tot la fondul de pensii al Casei regale.

Inchei aceste ultime ale mele voințe cu gândul care m'a stăpânit toată viața, chemând binecuvântarea cerului asupra scumpului meu popor și mă închin cu seninătate în fața hotărîrilor lui Dumnezeu.

In numele tatălui și al fiului și al sfântului Duh, Amin!

Făcut în Sinaia, două Iunie unamienouăsutedouăzecișicinci.

(ss) FERDINAND

Am scris și iscălit cu propria mea mână acest testament pe trei coale, formând douăsprezece pagini legate cu un fir alb și am pus sigilul meu.

Iunie în două, unamienouăsutedouăzecișicinci.

(ss) FERDINAND

Codicil

A vroit Domnul să încerce țara și pe Mine și pe Regină cu o mare durere, prin renunțarea la tron a Principelui Carol. Până la sfârșitul vieții mele nu se va șterge din inima Mea jalea care M-a cuprins când M-am văzut silit să iau act de această hotărîre a primului Meu născut, constatând că din nenorocire această măsură se impunea de interesele statului și ale Coroanei care în orice împrejurare Am înțeles să Mă stăpânească.

Schimbarea astfel făcută în moștenirea tronului și în familia regală prin noua situație a fiului Meu Carol Mă oblig să aduc următoarele modificări și adaus la testamentul Meu mai sus scris.

Anulez dispoziținea cuprinsă în acest testament prin care lăsam fiului Meu Carol toată cotitatea Mea disponibilă și hotărăsc de a cuprinde în partea sa de moștenire întreaga moșie Sinaia, Predeal, împreună cu Castelul Peleș, împreună cu celelalte clădiri, castele și stabilimente cu sarcinele prevăzute în acest text pentru castelul Pelișor precum anulez și legatele caselor și clădirilor din București care îi sunt absolute necesare.

Hotărăsc ca toate aceste cotități disponibile atât imobilele de pe Valea Prahovei cu sarcinele prevăzute ca și cele din București cari îi sunt absolut necesare urmașului Meu pe tronul României din familia Mea și din timpul moștenirii Sale să se bucure de folosința și veniturile lor iubita Mea soție Regina Maria.

Voesc ca partea rezervatară ce se cuvine fiului Meu Carol. să o primească în bani și efecte.

Luând aceste noui dispoziținui potrivit dorinței ce totdeauna am avut de a spori mijloacele noului Rege al României rog Cerul ca să ajute pe iubitul Meu fiu Carol în noua viață ce singur și împotriva voinței Noastre și-a ales-o și să facă urmările acestei alegeri cât mai ușoare pentru el și pentru țară.

Făcut la București unsprezece Iunie unamienouăsutedouăzecișișase scris și iscălit de Mine.

(ss) FERDINAND

Ospățul Domnului

(După I. Turgheniev)

Dumnezeu dete odată o mare serbare în palatul său azuriu.

Fură poftite toate virtuțile, — dar numai cele femeiești. Nici un bărbat ... numai femei ...

Și veniră la ospăț multe virtuți: și de celea mari și de celea mici. Celea mici erau mai plăcute și mai vrednice de iubit decât cele mari. Cu toate astea erau mulțumite toate și vorbeau între ele foarte prietenește, cum se cuvine numai unor rude sau unor vechi prieteni.

Dumnezeu însă zărește două femei frumoase, cari păreau că nu se cunosc de loc.

Și atunci luă de mână pe una din ele și se apropie de cealaltă:

*— **Binefacerea,** — zise el arătând-o.*

*— **Recunoștința,** — adaugă după aceea, arătând pe cea de-a doua.*

Amândouă virtuțile rămaseră foarte uimite: dela facerea lumei — și doar trecuse destulă vreme de atunci! — acum se întâlneau pentru întâia oară. Pe pământ nu s'au văzut niciodată!

Apel

către tinărimea română din școalele secundare

Nu desconsiderați carierele de industrie și comerț!

Suntem în preajma deschiderii anului școlar. Să încep examenele de corigență, de admitere, de capacitate. Să începe din nou selecționarea cu o vădită tendință, de a rări numărul elevilor, cari vor a păși pe carierele birocratice.

Școala își face datorința chiar în interesul elevilor, refuzând aproape 50% din numărul care se prezintă la examene. Școala tinde deci, de a face o operă de prevedere socială, economic-națională, fiind dornică de a vedea poporul reprezentat și fericit și pe terenul industrial și comercial. Părinții și elevii însă sunt îngrijorați. Ei văd în procedura școalelor o reavoință fără a-și da seamă că ce să urmărește prin restricțiunile riguroase ale examenelor.

Pentru cei respinși, pentru cei, naintea căror se închid porțile școalei îmi permit a adresa câteva cuvinte: Nu căutați căi lăturalnice de a vă strecora din nou în școală. Nu repetați anul școlar, nu pierdeți timpul înzădar, nu disperați, nu vă aplicați de diurniști, pentru a umbla cu coatele cârpite tânjind viața întreagă în mizerie și sărăcie, ci dedicați-vă pe carierele de industrie și comerț. Fie în amintirea fiecăruia vechile proverbe românești: „Meseria plug de aur“, „Negoțul e un blid cu galbeni“.

Rupeți băeți cu obiceiul din trecut, când sub vitregia timpurilor de odinioară, românii își vedeau fericirea numai în domnie. Trageți dungă peste tradiționala amenințare a părinților „de nu vei învăța te dau ucenic“. A munci azi nu-i rușine. Intrați în școale de arte și meserii, aplicați-vă de ucenici, practicanți în industrie și comerț, nu desconsiderați aceste carieri, prin cari puteți deveni binesituați, fruntași ai țării.

A trecut băeți vremea când românul căuta a se face numai dascăl, preot, sau advocat.

Viitorul țării noastre trebue căutat în desvoltarea technică, iar viitorul tinărimei în carierele de industrie și comerț. Avem nevoie de motoare, de creeri creatori și organizatori, suflete constructive și iubitoare de muncă cari se pot forma numai prin dedicarea viitoarei generații industrie și comerț, primind tinărimea o educație profesională o pregătire technică.

N'aveți decât să imitați elevii minoritari cari cu 4—5, ba chiar cu 8 clase secundare se aplică ca simpli ucenici și practicanți, intrând în serviciul fabricelor, specializându-se în diferite branșe ca mai târziu să devină ei conducători, stăpâni ai vieții economice. N'aveți decât să căutați în orașul nostru cine sunt adevărații stăpâni ai bogățiilor? Profesorii intelectuali români, sau burghezimea minoritară?

Puneți în raport munca ce o desfășoară un funcționar pentru a-și câștiga minimul de trai pentru a trăi el și familia de pe o zi pe alta și munca fizică de 8 ore a unui măestru câștigând de 4—5 ori mai mult agonisindu-și și avere, trăind fără grijă.

Vreți un exemplu? Un maestru de galvanizare adus din străinătate primește lunar 14—16000 Lei, și de acești specialiști, neavând noi în țară, se aduc cu miile din străinătate, înmulțind populația din orașe și așa copleșită de străini. Un alt exemplu: In Timișoara în anul acesta s'au zidit peste 300 case între cari numai 10 s'au zidit de funcționari superiori, restul de industriași și comercianți.

Un rector al școalei technice din Berlin vizitând țara noastră scrie în revista „Technische Wedete“: „România va întrece pe orice țară din Europa, dacă educația masselor va trece la sistemul technic“.

Nu căutați deci fericirea, cum s'ar zice, numai în domnie căci domni adevarați veți fi când veți dispune de averi de bogății la care veți ajunge numai prin îmbrățișarea industriei și a comerțului, iar dacă totuși voiți a fi domni înainte de a păși pe aceste cariere, cereți sfatul oricărui funcționar.

Ștefan Vulpe
Directorul
Căminului Industrial Nr. 1 din Timișoara.

Asociația Invățătorilor Bănățeni *va ține în zilele de 28 și 29 August a. c. în orașul Recița, Adunarea Generală ordinară a Asociației. Aceasta fruntașă Asociație a vrednicilor Apostoli ai culturii neamului nostru merită să fie sprijinită din partea tuturor românilor, cât și din partea autorităților noastre. Sperăm, că zilele de 28 și 29 August vor fi adevărate zile de măreață sărbătoare național-culturală, vor fi zile de înălțătoare manifestațiune a dragostei și recunoștinței bănățenilor, față de luminătorii satelor noastre. Programul adunării generale este foarte bogat și variat. Afar' de partea oficială se vor ține conferințe, iar în 29-lea August se vor vizita Uzinele, turbina electrică și fabrica pentru destilarea lemnului și se va aranja o excursiune la Anina. Ținând cont de împrejurarea că în orașu! Recița atât încartiruirea cât și alimentarea se face cu foarte mare greutate, onorații participanți sunt rugați cu insistență să se insinue cel mai târziu până la 20 August d-lui Trandafir Lugojănel înv. director în Recița. Pentru cei neinsinuați comitetul aranjator nu-și ia nici o obligație. Timpul plecării din Timișoara, gara Domnița Elena va fi Sâmbătă (27 August) ora 15·50.*

Nici un ac dela jidani!

Când vor veni ai noștri la rând?!

Condamnare definitivă. Nici într'o țară depe acest păcătos glob al pământului nu cred să fie mai mulți contrabandiști, și mai mulți defraudatori ai fiscului, ca la noi. Mai mulți pirați ai comerțului ca în această țară toleranță și îndelung-răbdătoare. Atât în orașul nostru, cât și la granița acestei părți a țării mișună cu sutele astfel de briganzi moderni cari peste noapte s'au îmbogățit. Nenumărate cazuri au fost descoperite, nenumărați indivizi — 99 la sută jîdani — prinși „în flagranti“. Sfârșitul?... ce să mai facem multă vorbărie, îl cunoaștem cu toții. Mai că toți, acești apași moderni ai comerțului se plimbă și azi în automobile, locuesc în palate și sfidează tot ce se numește cinste și morală în această țară. Cauza?... o cunoaștem!... Ia se numește: „**musamalizare**“... **In fine,** — Doamne ajută! — s'a întâmplat și la noi o minune. O condamnare definitivă!! Contrabandiștii Davilla Grünberg și G. Tichmann jîdovi din București, au fost condamnați definitiv la 14 mlioane lei amendă și confiscarea mătăsurilor. Când vor veni și ceilalți și în special ai noștri la rând?!

„SVASTICA BANATULUI“

va lupta ca **România să fie a românilor!**

INFORMAȚIUNI

Lista civilă a Casei Regale și a Regenței. Corpurile legiuitoare au votat proectul de lege referitor la Lista civilă a Casei Regale și a Regenței. Lista civilă a Coroanei, inclusiv dotațiile, se repartizează în modul următor:

Casa Majestății Sale Regelui Mihai și Regenței (din cari 6.000.000 lei pentru cei doui Regenți cari nu primesc dotațiunea specială) lei 22.000.000;

Majestatea Sa Regina Maria lei 20.000.000;

Alteței Sale Regale Principesa Elena lei 7.000.000;

Alteței Sale Regale Principele Nicolae lei 7.000.000 anual.

A murit Robert de Flers, membru al Academiei franceze, director al ziarului „Figaro“, marele scriitor și ziarist. Robert de Flers a fost un sincer și convins amic al României. In timpul războiului, în clipele cele mai grele, prin cari a trecut vre-odată românismul Robert de Flers a stat alături de români la Iași. El a știut să ne împărtășască curajul său și credința sa nestrămutată în victoria finală. Robert de Flers a iubit din tot sufletul poporul românesc, l-a compătimit în suferință, i-a admirat bărbăteasca-i energie și i-a rocunoscut, mișcat nobila-i generozitate. Robert de Flers nici după război n'a lăsat să treacă o ocaziune fără a lua apărarea poporului r o m â n. Ori unde cauza noastră era în joc Robert de Flers era în primele rânduri ale apărătorilor noștri. Astfel și ultimul său articol a fost pentru România, în chestiunea acțiunei înteprinsă de lordul Rothermere, care voia revizuirea tratatului dela Trianon. De acea, întregul popor român plânge astăzi, din tot sufletul, pierderea omului acesta de înaltă elită sufletească a cărui inimă a bătut, călduros, alături de a noastră, și care în momente grele, ne-a susținut, ne-a iubit și ne-a înțeles. Amintirea lui va fi neștearsă în inimile tuturor românilor.

Se institue o locotenență patriarhală. I. P. S. S. Patriarhul Miron Cristea, fiind membru al Regenței, ministerul cultelor și artelor a decis să înființeze o locotenență patriarhală care să gireze afacerile patriarhale pe tot timpul cât înaltul ierarh al bisericei ortodoxe va îndeplini funcțiunea de factor constituțional. In acest sens s'a alcătuit un proect de lege care va fi votat în actuala sesiune a Parlamentului. Ministerul cultelor a delegat pe d. prof. I Mateiu să ia contact cu membrii Consiliului superior legislativ pentru a pune proectul de lege în concordanță cu prevederile constituționale. In fruntea locotenenții patriarhale va fi numit I. P. S S. Mitropolitul Pimen al Moldovei și Sucevii.

Decorație. M. Sa Regele a decorat cu „Răsplata muncii pentru biserică“ cl. I. pe d-nii: **Dr. Iuliu Coste**, prefectul jud. Timiș-Torontal, **Valeriu Boleanțu**, subprefectul jud. Timiș-Torontal și **Petru Crăciunescu**, primpretorul plășii Buziaș. Sincere felicitări!

Conferința europeană a minoritarilor. Conferința a III-a a minorităților europene este convocată pentru 22—24 August crt. la Geneva. Dela noi minoritatea maghiară va fi reprezentată la conferință de către d-nii dr. Balogh Artur și dr. Iakabffy Elemér, iar cea germană de către d-nii Rudolf Brandsch și Muth Gaspar. Ne vom convinge din nou de loialitatea falșă a acestor neîmpăcați dușmani a tot ce este românesc. Noi îi cunoaștem de mult pe acești șoviniști periculoși și nu ne vom mira, dacă vor face spumă la gură, urlând năintea congresului și ne vor calomnia după vechiul lor obiceiu. Ne îngrijorăm însă de toleranța, care deja intră în fazele lașității, a autorităților noastre. Când se va pune capăt răbdării noastre proverbiale? Până când ne vor sfida, batjocori și scuipa acești indivizi?! Când vor primi — mirul românesc — în Numele Tatălui, sau dacă nici acesta nu le va folosi, când vor fi dați peste granită?! Până când vor abuza de pacienta noastră? Până când îi vom trata — la noi acasă — tot cu mănuși pe mâini? Când va sosi ziua dreptății?! Vom reveni.

Cununie. D șoara Angela, fiica d-lui Căpitan Cristea, și-a serbat în ziua de 8 l. c. cununia cu d-l Sublocotenent. Ioan Miloș din Reg. de Artilerie. Sincerele noastre felicitări!

Corespondența oficială se va face îndoliată. Consiliul de miniștri a hotărît ca toată corespondența oficială se va face îndoliată timp de șase luni.

In atenția autorităților noastre. In serviciul C. F. R. funcționează ca medic dentist, jîdanul Dr. Schönberger Mor, care pe vremurile lui Béla Kuhn făcea parte din statul major comunist Acest individ trebue numaidecât scos din serviciul căilor ferate, unde la un moment dat ar putea deveni periculos față de siguranța statului. Vom reveni.

Numărul evreilor din lumea întreagă. Iată după ultimele date statistice oficiale situația populațiunei evreești în lumea întreagă, pe țări și pe continente:

Europa:	
Polonia	3,000.000
Rusia	2,580 000
România	1,110.000
Germania	610.000
Ungaria	550.000
Ceho-Slovacia	355.000
Anglia	300.000
Austria	300.000
Lituania	155 000
Franța	150.000
Olanda	145.000
Grecia	105.000
Islanda	100.000
Bulgaria	100.000
Turcia (Europeană)	85.000
Jugoslavia	64.000
Belgia	50.000
Italia	53.000
Elveția	21.000
Scandinavia	14.000
Estonia	15.000
Diferite țări	15.000
Total	9,877.000
America:	
Statele Unite	3,800.000
Argentina	200.000
Canada	140.000
Mexico	15 000
Brazilia	10.000
Alte orașe americane	120.000
Total	4,285.000
Asia:	
Mesopotamia	100.000
Asia-Mică	170.000
Palestina	175.000
Persia	45.000
Asia turcească	70.000
Siria	30.000
Arabia	30.000
India engleză	22.000
Buchara	20.000
Afganistan și Belucistan	20 000
Alte țări	14.000
Total	696 000
Africa:	
Maroco	150.000
Algeria	83.000
Tunis	67.000
Egipt	65.000
Africa de Sud	62 000
Abisinia	25.000
Tripolis	20.000
Alte țări	2.000
Total	474.000
Australia	21.500
Noua Zelanda	2.500
Total	24.000
Total numărul evreilor este	15,356.000

In total deci numărul evreilor pe întreg globul pământesc este de 15,356.000.

Congresul studenților la mănăstirea Neamț. S'a ținut zilele acestea la Mânăstirea Neamț o consfătuire a foștilor și actualilor conducători ai studențimei, cu scopul de a aplana neînțelegerile dintre curentele naționaliste și de a găsi modalitatea unei acțiuni comune. Manifestarea s'a caracterizat prin sinceritate, ceeace firesc se aștepta dela tinerii, cari s'au aruncat în lupta națională. S'a făcut acolo examinarea mișcării studențești, s'au cercetat rolurile unora dintre conducători, s'au constatat greșeli, s'a examinat care să fie îndrumarea și s'a ajuns la risipirea învinuirilor și bănuelilor, formându-se o unitate. Studențimea s'a reunit. Două idei s'au desprins din susținerile congresiștilor: în universitate studenții să se silească a fi studenți buni, ca să poată fi cetățeni demni, iar după terminarea cursurilor, camarazii să rămână strâns legați întru urmărirea împlinirii acelorași râvniri, în cadrul naționalismului integral. Ambele idei au fost înfățișate cu entusiasm tineresc și cu credința unor luptători, pătrunși de rolul îndatoririi de a munci din răsputeri. După o serie de discuții, se admite unirea frățească a tuturor, și se aduce — în mijlocul unei însufletiri nemărginite — următoarea

Moțiune:

— „Foștii și actualii conducători ai studențimii, întruniți la mănăstirea Neamțu, în zilele de 1 2, 3 și 4 August 1927, în perfectă unitate de vederi, în ce privește ideia națională, declară: *Că vor lupta înainte pe baza doctrinei național-creștine antisemite sintetizată de d. A. C. Cuza,* dorind a se întruni într'o organizație tinerească independentă, care să meargă pe căile ce duc la rezolvarea problemei evreești“. — Moțiunea a fost aprobată în unanimitate. S'au trimis telegrame d-lor: profesor A. C. Cuza. Șumuleanu, Cătuneanu, dr. Paulescu, Fedeleș, I. Zelea Codreanu, Ionel Moța și dr. I. Simionescu, ca foști conducători ai mișcării studențești. Președintele congresului propune formarea unui comitet care să alcătuiască programul organizației. Sunt aleși d-nii Cornel Codreanu, N. Dragoș, I Fotiade, Tudose Popescu. După închiderea congresului toți participanții au mers în grup în marea biserică a mânăstirii și au îngenunchiat în fața icoanei făcătoare de minuni, dăruită de împăratul bizantin Ioan Paleologlu, domnitorului Alexandru cel Bun (1400—7432), icoană ni fața căreia venea să se închine Ștefan cel Mare (1457—1504) ori de câte ori pleca la luptă. Apoi studenții s'au dus la casa P. S. S. Episcopului Nicodem. Aci d. Cornel Codreanu a mulțumit P. S. S. pentru ospitalitate, subliniind că atmosfera mănăstirii a adus unirea între studenți. A răspuns, foarte mișcat, P. S. S. Nicodem binecuvântând studențimea în lupta ei pentru întărirea culturii și sufletului românesc. Nainte de a părăsi mănăstirea, s'a jucat în vatra mănăstirei hora unirii. Suntem convinși, că tineretul nostru cultural, călăuzit de credință fanatică, va lupta cu entuziasm pentru realizarea cauzei sfinte, care este și trebuie să fie cauza întregului neam românesc. Cu Dumnezeu înainte!

Congresul studenților olteni. Tot zilele acestea s'a ținut la Râmnicu-Vâlcea congersul anual al studenților olteni. La acest congres au participat studenții din cuprinsul Olteniei, cari își continuă cu devațiune angajamentul de a se aduna în fiecare vacanță, într'unul din orașele oltene, spre a întări legăturile de camaraderie și a aviza asupra programului de lucru, pe care se simt îndatorați, ca exponenți ai culturii naționale, să-l împlinească. Ne mândrim cu o astfel de studențime conștientă și însufletită pentru tot ce e românesc. Le dorim spor la muncă, spre binele și fericirea lor, a țării și a neamului nostru. Sperăm, că și bănățenii noștri se vor pune pe lucru. Noi știm, că „Bănatu-i fruncea“!

Demisia dlui Manoilescu din Partidul Poporului. Dl Manoilescu, fost subsecretar de stat la finanțe în guvernul Averescu, și-a dat demisia irevocabil din partidul poporului, indiferent de hotărîrile ce le vor lua ceilalți amici ai săi din partid.

Leafa parlamentarilor, după cum suntem informați, a fost scăritată dela 12.000 lunar, la 6000 lei.

Capacitatea de producție a Fabricei de tutun din Timișoara va fi mărită cu cel puțin 20%. Nouile mașini au și fost instalate și ele așteaptă numai sosirea d-lui director Mardan, pentru a fi puse în funcție.

Serbare poporală pentru sinistrați. In zilele de 6 și 7 l. c. s'au aranjat două serbări, foarte bine reușite, în „Luna-parc“-ul din Timișoara, în favoarea sinistraților din Banat. Guvernul a venit în ajutorul sinistraților cu o sumă considerabilă, n'a putut însă acoperi pe deplin pagubele enorme. Uniunea Femeilor Române din Banat sub președenția d-nei Alexandrina inginer Vidrighin, care întotdeauna a fost în fruntea tuturor mișcărilor pentru binefacere, a știut și de astădată să-și îndeplinească cu însufletire datoria. Această nobilă reuniune cu prețiosul sprijin al generosului Prefect al județului Timiș-Torontal d-l dr. Iuliu Coste și al simpaticului ajutor de primar d-l dr. Octavian Crâșmariu, s'a grăbit într'u ajutorul bravei noastre țărănimi sinistrate din Banat, aranjând aceste frumoase serbări și îngrijindu-se de deplina lor reușită. Lor, li se cuvine toată recunoștința !Cu acest prilej ținem să felicităm și pe d-l consilier Gheorghe Ciunga și d-l Ioan Teodoru, oficiant al primăriei, cari au depus atâta suflet și atâta muncă pentru succesul acestor serbări. Reuzltatul moral și material au întrecut toate așteptările. Ar fi de dorit, să putem afla, cine și cât a primit din suma încasată și cât se va împărți între sinistrați? O dare de seamă ar fi binevenită!

O lege bună. In Reichstagul (dieta) germană, din inițiativa parlamentară, se pregătește o lege, prin care se oprește reclamarea și urmărirea în justiție a datoriilor făcute în localuri publice, pentru beuturi alcoolice. Parlamentul țării noastre când va aduce o astfel de lege? Care dintre domnii deputați și senatori, cari nu de mult — în decursul propagandei electorale — au promis blânzilor și credulilor alegători sarea și marea, va avea curajul să ia inițiativa? La noi în țară, unde știut este, — spre rușinea noastră — că avem mai multe cârciumi decât biserici și școli laolaltă, ar fi timpul suprem să se introduă o astfel de lege binefăcătoare. Jîdanii, — aceste lipitori ale satelor românești — au înveninat îndestul cu otrava lor mizerabilă biata noastră țărănime și iau sărăcit cu alcoolul dat pe credit. Când se va pune capăt acestei crime ordinare sevârșită zilnic împotriva neamului românesc?

Alegeri pentru camerile agricole. La 23 Oct. se vor face alegeri pentru camerile agricole din județele Muscel, Roman, Teleorman și Timiș-Torontal. După cum suntem informați, partidele politice din județul nostru vor depune listă comună. Sperăm, că se va face înțălegere și nu va mai fi nevoit nici un partid românesc să se degradează, cerșind mila blocului minoritar, ca apoi — ca recompensă — să le îmbie favoruri pe spinarea noastră. Să-i lăsăm în pace! Nu avem lipsă de sprijinul și de colaborarea acelora, cari doresc stat în stat și cari necontenit privesc peste graniță. Să știe, în fine, acești intriganți — odată pentru totdeauna — că se află în România-Românilor!

Pedeapsa lui Dumnezeu. In fosta biserică catedrală, „Sf. Isachie“ din Petrograd, în care bolșevicii au făcut un muzeu, în timpul când în muzeu au venit mai mulți bolșevici, două lespezi de marmoră s'au deslipit dintr'un perete, căzând pe capul bolșevicilor. Au fost omorâți pe loc 6 bolșevici și 4 greu răniți. O adevărată pedeapsă a lui Dumnezeu pentru batjocorirea bisericei.

Reducerea taxei de export în ouă. In ultima ședință a delegației economice s'a aprobat reducerea taxei de export la ouă. In acest scop s'au fixat două perioade de export: prima perioadă este cea de vară de la Mai la Noembrie și a doua cea de iarnă de la Noembrie la Mai. Pentru prima perioadă taxa de export a fost redusă dela un leu la 50 bani, iar pentru a doua dela 2 lei la un leu de bucată.

Jîdan obraznic. La serbarea aranjată la Timișoara, în folosul sinistraților, un jîdan se prezintă la un chioșc, ca să cumpere un balonaș de gumă pentru 10 lei. Chioșcul s'a instalat anume pentru a se vinde diferite obiecte în folosul sinistraților și în el funcționa drept vânzător, un oficiant superior dela Primăria Orașului. Jîdanul aruncă cei zece lei pe masă cu cuvintele: „da! acuma sunt buni jîdanii, ca să vă care banii lor aici“!... și a dispărut în mulțime. Spurcăciunea dracului! tot s'a sfârticat de milă față de sinistrați. Ce păcat, că nu a fost ocazie, spre ai- mulțumi în mod special pentru grozava sa bunăvoință. Câtă nerușinare!

Inundații în Ardeal. Asupra ținutului de sud al Ardealului s'au abătut câteva zile la rând ploi și furtuni mari. Apele râurilor Oltul, Tărlângul și Mureșul s'au revărsat peste matcă inundând numeroase case din comunele și cătunele aflate în calea lor. Liniile ferate Brașov—Sf. Gheorghe au fost complect inundate, iar numeroase sate din ținutul Făgărașului, Brașovului și Trei Scaune au avut de suferit pagube enorme. Biserica armenească din Dumbrăveni, construită încă pe timpul Mariei Terezia a fost împresurată de apă. Cupolele monumentalei biserici s'au prăbușit. S'au luat măsuri pentru facerea digurilor și șanțurilor de protejare a șoselelor mai importante.

O școală nouă superioară de comerț. Ministerul Instrucțiunii a înființat, pe ziua de 1 Septembrie 1927, o școală superioară de comerț ia Lugoj. Direcțiunea școalei a fost dată d-lui Vrăbiescu, actual director al școalei elementare de comerț.

Inscrierile la școala superioară de com. din Orșova. La școala superioară de comerț cu internat din Orșova, înscrierile se fac între 20 August și 4 Septembrie 1927. In internat se primesc 45 elevi, dintre cari 10 gratuiți, 15 semisolvenți (vor plăti numai $^1/_2$ din taxe) și 20 solvenți. Petiționarii vor avea la bază 4 clase secundare curs inferior. Când efectivul clasei I nu se va împlini, se vor primi și absolvenții școalelor elementare de comerț, fiind supuși la un examen de diferență al cursului secundar inferior.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Pelerinajul la Mănăstirea Bodrogului. La sf. Mănăstire Bodrog (Eparhia Aradului), cu prilejul pelerinajului (călătorie din pietate la un loc de închinăciune) de Sântămărie (Adormirea Maicii Domnului), se organizează misiuni religioase pentru popor, după program statorit. Cucernicii închinători, cari doresc să ia parte ,sunt rugaţi să se aprovizioneze cu cele de lipsă, ca să nu fie avizaţi la alimentele, ce se vor îmbia de neguţitori. Asemenea sunt poftiţi a se îngriji de gâzduire, prin comunele din nemijlocita apropiere, cei ce doresc să petreacă şi noaptea în preajma sf. Mănăstiri. La sf. Mănăstire nu pot avea loc de adăpostire şi îngrijire de hrană decât exclusiv preoţii slujitori ,mijloacele sftei Mănăstiri nu îngăduie mai mult.

Căminurile studenţilor din Cluj. Rectorul universităţii din Cluj anunţă că la Universitatea din Cluj sunt vacante 55 burse în cămin şi anume: Facultatea de drept 9 burse pentru studenţi, Facultatea de Medicină 5 burse pentru studenţi, Facultatea de Litere şi Filosofic 14 burse pentru studenţi şi 12 pentru studente şi la Facultatea de Ştiinţe 13 burse pentru studenţi şi 2 pentru studente. Bursa constă din masă (vipt) şi locuinţă în Cămin. Pentru aceste burse vacante se publică concurs, care se va ţinea la Universitate între 15—25 Octombrie 1927. Candidaţii, vor adresa o cerere în scris, timbrată legal, Rectorul Universităţii, cel mai târziu până în ziua de 15 Noembrie.

Citiţi, răspândiţi şi abonaţi ziarul „SVASTICA BANATULUI“.

Sprijinând ziarul nostru veţi contribui la desrobirea economică a Neamului Românesc!

Nici un ac dela jidani!

Sport. Duminecă 7 August a. c a avut loc pe arena R. G. M. T. matchurile reprezentative de „Handball“ pentru femei Timişoara I şi Timişoara II în contra reprezentativelor din Jimbolia şi Arad, fiind câştigate ambele cu rezultat impunător de către reprezentativele Timişorene. Aceste matchuri în urma aranjamentului excelent al subcomisiunei de sport femenin din Timişoara, au fost văzute de un public numeros şi select. După fotografiecra obişnuită eşind cele 4 echipe pe arenă, preşedintele Traian Boroancă iunior în numele subcomisiunei salută pe cei prezenţi şi arată însemnătatea propagărei acestui sport exprimându-şi cea mai fermă speranţă la contactul permanent între Timişoara-Arad şi Jimbolca. In semnul acelei legături predă steguleţele reprezentanţilor Arad şi Jimbolea şi arbitru dă semnalul pentrru începerea jocului.

Timişoara—Arad 8 : 3 (3 : 3)
Arbitru: Iser.

Surpriză plăcută a fost jocul arădanelor cari în repriza primă cu o combinaţie admirabilă a înaintaşilor a ştiut să facă faţă Timişorenelor.

In repriza a doua Arad decade şi Timişoara învinge impunător.

Timişoara—Jimbolea 7 : 2 (5 : 2)
Arbitru: Meixler.

Luptă gigantică din care Timişoara easă învingătoare. Această victorie cu atât e mai preţioasă, deoarece Jimbolea care deja sub stăpânirea sârbească a adoptat acest joc şi a devenit meşterul nostru, astăzi învăţăceii ea constrâns să se predee cu o diferenţă de 5 goaluri.

Goalurile au fost marcate de către Deliu Marioara (Ind. Lânei) 5, Popovici (Cat.) şi Marx (R. g. m. t.) resp. Bechinger Fani Jimbolea.

Culesul şi păstratul poamelor

Nici un an n'a adus ţărănimei noastre atâtea năcazuri şi atâta grijă, ca anul acesta. In timpul din urmă a avut multe de suferit. Abia a sfârşit cu semănatul şi îndată au început să se descarce asupra muncii sale toate pacostele, primejdiile şi nenorocirile, cari în unele părţi ale ţării i-au pricinuit pagube enorme, în alte părţi însă au nimicit cu totul chinul şi truda sa. Ingheturi, inundaţii, incendii, furtuni năprasnice, secetă, lăcuste şi Dumnezeu mai ştie, câte altele s'au perindat peste holdele sale. Traiul a devenit o adevărată povară, neajunsurile cresc din zi în zi.

Ziarul nostru, credincios programului său, a căutat şi până acuma şi va stărui şi pe viitor să facă cunoscut ţărănimei noastre toate înoirile folositoare, ce ar trebui introduse în gospodăriile satelor noastre. Noi prin sfaturi practice, prin articole cu învăţături reale, prin informaţiuni de interes obştesc. prin lectură sănătoasă şi morală, vom face totul pentru binele şi fericirea voastră, spre a vă sta într'u ajutor la năcazuri şi timpuri grele, spre a vă ambiţiona la lucru, spre a vă mări veniturile şi înmulţi izvoarele de câştig, spre a vă apropia de bunăstare şi fericire. Vom răspândi lumina adevărată şi dragostea frăţească şi vom lupta pentru ridicarea, propăşirea şi întărirea voastră. Noi nu vom semăna ură între partide, nu vom ataca pe cei cinstiţi, nu vom umplea coloanele ziarului nostru cu ştiri fantastice şi tendenţioase, cu minciuni perfide şi demagogie josnică, cu raporturi kilometrice asupra isprăvurilor romantice ale haiducilor şi mai ştiu eu, câte alte băzăconii. Noi vom fi ceeace trebuie să fie un ziar românesc: sfătuitorul vostru sincer, apărătorul desinteresat al intereselor voastre, luminătorul, prietenul şi fratele vostru. Noi vom zbiciui, fără cruţare, nedreptăţile, toate josniciile şi tot ce este putred, şi vom sorijini şi lăuda — cu toată căldura sufletului nostru — tot ce este adevărat românesc.

In articolul de faţă vom vorbi despre culesul şi păstratul poamelor, spre a vă servi cu îndrumări practice şi folositoare.

Ca la toate lucrurile economice, aşa şi la pomărit, scopul din urmă este culesul sau recolta poamelor. Dela modul cum se face culesul, atârnă totdeauna păstrarea sau stricarea poamelor. Dacă scuturăm pomii şi ne repezim asupra lor năvalnic — ca şi când ne-ar goni cineva — cu parul, cu prăjini, sau aruncăm nebuneşte cu pietri, cu cioburi grele, sau cu ce apucăm în mână, slutim coaja încă crudă, rupem numeroase mlădiţe şi căşunăm pomilor rane şi stirbături. Rezultatul e, că se încuibă boalele, recolta viitoare dă înapoi, poamele se murdăresc şi se vatămă, încât ne este cu neputinţă a le conserva (păstra). Trebuie deci consumate sau vândute in pripă, fie şi cu a treia parte din preţul ce ar putea realiza după abia câteva luni. Iată urmările culesului năpraznic.

Dacă voim să păstrăm poamele timp mai îndelungat, trebuie să ne lăsăm, odată pentru totdeauna, de molul acesta primitiv şi barbar de recoltă, trebue să le luăm cu mâna sau cu culegătoare de poame, servindu-ne de scări şi de coşuri (cotărite) potrivite. Atunci poamele se vor păstra bine, nu vor putrezi şi le vom putea vinde cu preţ.

Fructele se culeg aproape coapte sau cu puţin înainte de coacerea desăvârşită, căci dacă se lasă să se treacă, îşi pierd din însuşirea lor, se fac mălăeţe ori teioase şi se strică repede.

Un fruct ajuns la complectă coacere trebue consumat, căci nu se mai poate păstra fără să se strice.

Timpul cel mai potrivit pentru culesul poamelor este atunci, când poamele sunt deplin svântate, adecă dela ameazi până când apune soarele. A culege poamele îndată după o ploaie, sau până când este încă rouă pe ele, însemnează a le espune stricăciunii.

Numai fructele din care vrem să facem magiun (pecmez) sau marmeladă etc., nu trebuie culese cu mâna, pentru că e prea costisitor. Aceste fructe se pot recolta prin sguduirea crăcilor (crengilor), nu însă cu prajini sau prin alte mijloace cum se obişnueşte la noi. Ele însă trebuiesc folosite încă în aceeaş zi, căci în caz contrar se acresc şi se strică şi prin aceasta magiunul şi marmelada etc. pierd mult din aromă şi calitate.

După cules veţi proceda la alegere, ne-oprind pentru conservare decât poamele absolut sănătoase, de oarece e deajuns una singură, cât de puţin atinsă sau vătămată, pentru a strica pe toate celelalte dimprejur.

După alegere, poamele iernatice, căci mai cu seamă de acestea e vorba, se aşează câte două-trei zile grămadă într'o casă (locul să fie uscat) pe rogojini etc., ca să asude umezelile din ele, apoi se iau rând pe rând şi se şterg cu un petec de lână, apoi se aşează pe nişte ştelage (rafturi, polite, paturi) anume întocmite spre acest scop în pivniţe, magazii etc. unde voim ca să ierneze. Pe aceste ştelage se aşterne muşchiu, otavă, rumegătură (tărâţe) de ferestrău sau paie (bine-uscate), ca poamele să nu se vateme de scândurile goale. Poamele se aşează una lângă alta, fără ca să se atingă, perele cu coada în sus şi merele cu coada în jos.

Localul de iernat să fie rece, întunecos, uscat bine şi scutit de ger, soareci, cloţani, de şvabi, ruşi etc. Temperatura să fie cât mai statornică, variind între 2 şi cel mult 7° C.; ea seva regula cu ajutorul unui termometru. Dacă ventilaţia să face prin tuburi sau aparate speciale, cu atât mai bine. De unde nu, ţinem deschis. pe timp potrivit, ferestrile sau uşa, primenind astfel aerul şi delăturând răveneala asudată. In localul de iernat poame n'ar trebui să îmgăduim obiecte şi materiale, cari răspândesc miros greu, d. e. petrol, scânduri putregăioase, paie mucezite, nici murături (curechiu etc.)

Stelagiul sau patul de poame e o simplă combinaţie de polite sau rafturi, 1 metru late şi fixate peste olaltă la distanţă de vre-o 60 cm. Numărul şi lungimea politelor vor sta în raport cu recoltele în aşteptare. Decât scânduri încheiate mai bine laţi (lătăreţi, lătezi) groşciori (la 2 degete depărtare unul de altul), araci obli sau grătii de nuele groscioare, cari să înlesnească circulaţia aerului.

Temperatura localului să nu scadă sub O°, căci fructele degeră şi se strică, nici prea ridicată să nu fie, căci zoreşte (grăbeşte) coacerea fructelor.

Aerul să fie puţin umed, pentruca să nu împiedice pierderea apei din fructe, făcându-le să se sbârcească; nici prea umed, ca să provoace putrezirea acestora.

Fructele mai de rând (soiuri obişnuite) se pot păstra şi în coşuri, lăzi, căzi, buţi etc, nu tocmai mari, uscate şi curate, printre nisip deplin uscat şi mărunt sau printre rumăgătură de ferestrău, aşezându-le în straturi, dar nu imediat un fruct lângă altul. Acest nisip sau rumegătură, apăsat, care împrejmue fiecare fruct (poamă), absoarbe şi reţine umezeala asudată, fără a permite aerului întrare. Revizia trebuie făcută la timp prin desertarea şi reumplerea coşurilor (buţilor, etc), delăturând poamele atacate şi svântând nisipul sau rumegătura. Straturile trebuie cu mâna bine apăsate.

Poamele de rând mai cu seamă merele mai pot fi iernate în locaturi potrivite, şi în grămezi, aşezate pe podele de scânduri, rogojini etc. De desubt şi printre rânduri şi apoi de-asupra se aştern stuh multişor sau paie bine uscate. Cele mai simple metode, **pe care noi nu le recomandăm,** consistă în iernarea sub frunziş uscat, acoperit cu scânduri, sau în gropi lungi, asemenea cartofilor. Aceste sunt cele mai primitive metode, cari aduc numai pagube şi năcaz.

Păstrarea poamelor peste iarnă în camere, este cea mai bună şi cea mai recomandabilă. Păstrarea în pivniţi nu prea e de recomandat, fiindcă rar se poate întâmpla, ca o pivniţă să îndeplinească şi celelalte condiţii, afară de înlăturarea luminii şi căldurii. Obişnuit să alege o cameră cu un părete lângă una care se încălzeşte în timpul iernii, să aibă ferestre şi, dacă să poate, să fie aşezată spre nord. Ferestrele să se îmbracă pentru împiedecarea luminei, căci căldura şi lumina grăbesc coacerea fructelor

Nucile, alunele, castanele nobile îngăduc conservare cu anii dacă se usucă în regulă şi sunt păstrate în loc zvântat şi aerisit.

Localul, năinte de a fi întrebuinţat pentru păstrarea fructelor trebuie bine curăţit, măturat şi aerisit, văruit şi apoi afumat ermetic (bine închise ferestrele şi uşa ca să nu pătrundă aerul) cu pucioasă (sulfur, ţâmpor).

Intocmai ca bucatele, aşa şi poamele când se culeg, au preţ scăzut. De accea lucrul de căpetenie este păstrarea lor, până când se plătesc cu un preţ mai însemnat.

Dacă veţi proceda în felul acesta, poamele se pot păstra toată iarna şi până primăvara târziu. Cu cât se poate prelungi mai mult păstrarea, cu atât au să se vândă mai cu preţ.

Să alungăm sărăcia din casa noastră cu lucru continuu şi cu arma cea mai puternică: cu ştiinţa şi învăţătura.

Să voim şi vom putea!

T. M. B.

Creşterea rea a copiilor!

Copilul desmerdat şi lăsat în voia lui e îndărătnic, neascultător, răutăcios şi certăreţ. Deprins de mic, să aibă tot ce cere şi să facă tot numai ce vrea: înjură, pune nume şi bate dacă cineva i se pune de-a curmezişul în împlinirea voinţei lui. Când nu-şi poate răsbuna, plânge, se svârcoleşte şi nu e de împăcat.

Părinţii nepriceputi şi orbiţi de dragostea ce o au faţă de copilul lor, nu văd primejdia, care ameninţă viitorul copilului lăsat în voia lui.

Dragul mamei cade şi se loveşte, scaunul cărată bătaie, că doar el e de vină! Copilul vecinei are o jucărie. Drăguţul mamei o cere, şi neprimind-o, mama îl ceartă pe copilul vecinei, ba e în stare să-l şi bată! Cutare fetiţă are un măr; de ce să nu-i dea şi la drăguţul mamei, că râvneşte! Puiul mamei trebuie să guste şi din păhărelul cu rachiu, că altcum descreşte. In felul acesta, în copilul desmerdat şi gugulit se întăreşte credinţa, că el poate să facă tot ce vrea şi să aibă tot ce voeşte Şi că nime nu are dreptul a i se împotrivi. Copilul creşte şi cu el deodată cresc şi deprinderile rele.

Dela o vreme s'ar părea că părinţilor li s'au deschis ochii minţii şi încep să zărească primejdia care le ameninţă copilul. Totuşi nu cearcă să pună stavilar relelor porniri, pe cari ei înşişi din nepricepere le-au sădit în sufletul copilului. Şi adesceori îi auzim zicând: „Nu pricepe încă, până îşi va veni la minte“.

Văzând, că mintea nu mai vine, îşi pun toată nădejdea în şcoală. Ei nu ştiu, sărmanii, că, cu copiii rău crescuţi, nici şcoala nu poate face mult, dacă n'are în ajutor şi pe părinţi.

Copilul crescut nu se mai mulţumeşte acum, ca părinţii lui să certe ori să pedepsească pe cei ce nu-i împlinesc vrerile lui. Acum ceartă, înjură şi bate el. Acum nu mai râvneşte la un măr, ci la mai multe. Nu se mulţumeşte cu păhărelul; pofta i-a crescut şi cere să fie stâmpărată cu paharul cel mare.

Deprins de mic a i se împlini toate poftele, acum mare fiind, nu-şi poate închipui, ca cineva să cuteze a pune stavilar poftelor lui nebune.

Spre deosebire de alţi copii, facem copilului nostru nişte haine mai frumoase. Il îmbrăcăm cu ele şi începem a-l lăuda. Copilul se uită la el şi apoi la ceilalţi. Văzându-se mai împodobit decât alţii, se naşte în el mândria. Rămâne cu credinţa, că hainele îl fac pe om om, şi nu omul pe haine; de aici fala.

Astăzi dăm copilului o mâncare mai bună, mai aleasă; el o cere şi mâine şi poimâne, Ca puiul să nu plângă, mama îi împlineşte pofta. Copilul se deprinde cu traiul bun şi apoi mai desvaţă-l dacă poţi.

Dacă aţi împlinit vrerile şi poftele copilului până a fost mic, de ce să nu i le împlineşti şi acum, când e mare?! Copilul desmerdat şi rău crescut nu poate fi lipsit de bunătăţile cu cari a fost deprins de mic. Mai bine se răstoarnă casa părinţilor, decât să nu i se împlinească vrerile lui. Părinţii trebue să guste acum din apa cea amară a izvoarelor, pe care ei înşişi le-au otrăvit.

Părinţilor! Iubiţi-vă copii voştri, dar ei să nu ştie că-i iubiţi Dedaţi-i de mici la răbdare, supunere şi ascultare. Sădiţi în inima lor dragostea şi iubirea faţă de tot ce-i înconjoară. Impotriviţi-vă dela început şi puneţi stavilă pornirilor celor rele. De multe ori o mică greşeală are mari şi triste urmări.

Nu îmbuibaţi pe copiii voştri cu mâncări şi beuturi, cari le aţâţă poftele desfrâului. Nici nu-i împodobiţi cu haine şi scumpeturi deosebite. „Masa grasă face testamentul slab“. Fudulia şi nesaţiul duc la risipă. Deprindeţi-i a se mulţumi cu puţin şi să fie cruţători.

Nu îngăduiţi copiilor a se bate cu alţi copii. Injurăturile, ocările, batjocurile şi minciunile le pedepsiţi cu toată asprimea. Puneţi pe copiii voştri în fiecare seară şi în fiecare dimineaţă, să ingenunche înaintea icoanelor sfinte şi să înalţe mânile spre rugăciune. Tot aşa şi înainte de mâncare. Numai aşa veţi putea face din ei oameni buni şi de omenie, cari să fie folositori societăţii în care trăesc

X.

Aviz.

Aducem la cunoştinţa celor ce au de vânzare **miere curată de albine** şi **ceară** să ne facă cunoscut preţul, calitatea şi cantitatea ce au de vânzare.

Trebuesc trimise probe pe adresa Revistei noaste.

ADMINISTRAŢIA
„SVASTICA BANATULUI“

Babeş-Bolyai Central University Library Cluj

Retragerea d-lui Octavian Goga din viața politică

„Tu, minunată poezie,
Uitatul meu ostrov de flori,
Imi mai deschizi tu poarta mie,
Când mă întorc din pribegie?
Străin, cu pași rătăcitori
Imi tremură durerea 'n gene,
Cum calc pe vechiul drum bătut;
Sărmane cânguri și poiene,
Vă năpădiră buruiene,
De când noi nu ne-am mai văzut...“
(O. Goga: „Din umbra zidurilor“)

Cu ocazia călătoriei d-lui Octavian Goga în străinătate, un ziarist maghiar l-a interviewat asupra mai multor chestii politice de actualitate. In acest interview, dl. Goga și-a arătat desgustul față de politică, declarând, între altele, că după reîntoarcerea din străinătate, **D-Sa se va retrage din viața politică, consacrându-și tot timpul liber numai literaturei.**

Hotărîrea aceasta, dl. Goga a comunicat-o Generalului Averescu, părăsind totodată și Partidul Poporului.

Iată o veste, care ne bucură într'adevăr.

Un poet genial, dl. Octavian Goga, se reîntoarce la adevărata-i menire, hărăzită de Dumnezeu: **Lira...** Ceeace înseamnă un câștig enorm pentru Sărăcăcioasa noastră Literatură. Se știe doar, că seceta literară din Țara Românească a luat proporții formidabile tocmai din cauza, că puținii scriitori talentați de astăzi, s'au înglodat în noroiul politicei, măcinându-și prețiosul talent în sterilele lupte de partid.

Un exemplu: dl. Octavian Goga...

Ce pierdere ireparabilă n'a suferit Literatura românească, prin înhămarea d-lui Goga în respingătoarea hărțuială politică? Și ce folos a avut Țara Românească de pe urma acestui fapt?

Puțin de tot...

Un singur volum de proză politică — **„Mustul, care fierbe“** — și altceva — nimic...

Prin faptul, că dl. Goga a fost exponentul celui mai odios partid politic din România, și-a câștigat mulți adversari... A fost bârfit și calomniat, ca cel mai de pe urmă individ, știrbindu-i-se întrucâtva și aureola de poet consacrat...

Epitetele — mult-puțin justificate, ce i-s'au adresat — erau, până de curând, la ordinea zilei...

I-s'au zis de toate, numai **„om de omenie“** — nu...

Și când ne gândim la renumele d-lui Goga de dinainte de războiu; la admirabilele d-sale poezii patriotice; la lupta neprihănită, pe care a dus-o cu poeticul d-sale condei, pentru cauza românească, — nu ne putem opri oftatul...

Dar oricum am judeca faptele acestea, un lucru e cert: **întreaga perioadă politică din viața d-lui Goga, a fost un vis urât...** Da, Goga-politicianul, a avut aceeaș valoare, ca oricare zurbagiu politic din Dealul Mitropoliei din București...

Nimic exagerat...

Din fericire pentru dl. Octavian Goga, cât și pentru Literatura românească, starea aceasta de lucruri va înceta...

E și timpul...

S'a convins, poate, și dl. Goga, că de când a scris războinicele **„Cântece fără țară“**, România-Mare — pentru a cărei înfăptuire a luptat atât de frumos — a devenit într'adevăr o... „Țară — **fără cântece...**“

Duioasele versuri de demult — reproduse în fruntea acestui articol — nu și-au pierdut actualitatea nici astăzi... Tocmai ca înainte cu vre-o 20 de ani... Dl. Goga a putut constata încă odată tristul fenomen al **buruienelor,** cari au năpădit ogorul Literaturei românești, făcându-și loc — cu coatele — toate mediocrițile literare „hipermoderne“ din zilele noastre...

Astăzi, când Literatura românească e în agonie, hotărîrea d-lui Goga e bine venită. Indrumătorul mult așteptat, e gata de luptă... Dl. Goga va scrie din nou... Ne va revoca iarăș dureroasele fapte ale suferințelor noastre din trecut, reîmprospătându-ne ritmul înfocat al poeziilor sale de pe vremuri...

Ne bucurăm din tot sufletul.

Vom alunga, deci, pentru totdeauna fantoma lui Goga-politicianul, **fiindcă poetul Goga, tot poet va rămâne,** până când, nu ne va duce de pe aceste plaiuri, — **„în altă țară“** — furioasele valuri a le Oltului...

Scriitorul acestor rânduri, încă se simte fericit de revenirea d-lui Goga la adevărata-i menire, deși tocmai d-lui Goga are să-i mulțumească unele neplăceri de dată recentă...

E vorba de faimoasa ordonanță, dată de fostul ministru de interne Goga, prin care a prohibit întrarea în țară a ziarului românesc **„America“** din Cleveland...

Dar în fine, ce-a fost — a trecut!

Salut, deci, din inimă laudabilei hotărîre a d-lui Goga!

Templul Muzelor îl așteaptă cu porțile deschise...

Lugoj, August 1927.

Victor P. Costa.

Din viața satelor noastre

Dorind să avem știri din toate părțile rugăm pe toți Românii de bine să binevoiască a ne înștiința despre toate întâmplările, despre toate neajunsurile, necazurile, durerile și nedreptățile care le suferă precum și despre tot ce cred că ar interesa lumea mare. Rugăm însă pe acești prețioși și inimoși informatori să ne comunice acestea știri numai după-ce s'au convins despre adevărul lor, ca să fie și ei și să fim și noi scutiți de neplăcerile falșificatorilor cu voie sau fără voie. Căci atât autorii cât și informatorii răspund pentru informațiunile date.

„Redacția“

Rugăm pe toți prietinii noștri, căror le trimitem mai multe exemplare de gazetă, că la finea fiecărei luni să ne trimită sumele incasate și gazetele nevândute.

*

Cine vrea să vândă săptămânal, la sate, gazeta noastră cu bucata, acela să se adreseze administrației și să ne scrie, câte numere să-i trimitem.

Bazoș. Sătenii doresc a înființa o „Casă Culturală“ în casa în care de prezent locuește dl. Hebel, paznicul de vânat al terenului d-lui Calimachi. Având în vedere, că dl. Hebel ar fi învoit a se muta în alt loc, rugăm autoritățile competente să esopereze pe cale legată, cele necesare, pentru satisfacerea acestei supreme necesități culturale, pe seama satului Bazoș.

Beșenova-veche. D-l Dr. Petru Bojin, medic în Beșenova-Veche, fost director al spitalului public din Sânnicolaul-Mare, a îndurat o crudă lovitură din partea sorții nemiloase, pierzându-și soția iubită, în al doilea an de fericită căsnicie, în urma unei pneumonii cu sfârșit tragic. Transmitem d-lui Dr. Bojin și micuței orfane, sincerile noastre condoleanțe.

Câlnic. Gheorghe Ieremia, absolvent al Facultății de teologie din Cernăuți, a răposat în Domnul în casa părintească din Câlnic, în etate de abia 22 ani. Indurerata familie primească condoleanțele noastre. Adormitului în Domnul îi dorim odihnă veșnică cu drepții.

Gherman. Tiberiu Pascu, învățător, fiul preotului George Pascu din comuna noastră, după lungi și grele suferințe, s'a stins în floarea tinereței, în vârstă de 28 ani. Dumnezeu să-l odihnească în pace.

Lighed. D-l Dr. Romul Secoșianu advocat în Timișoara, a logodit pe Domnișoara Cornelia Lucia Ille studentă în drept, fiica d-lui dr. Andrei Ille președinte la Curtea de Apel și a soției Maria Valeria Zigre. Logodna s'a ținut la casa părinților mirelui în Lighed. Sincerile noastre felicitări!

Lipova. S'a detras brevetul de crîșmă, dela tatăl cunoscutului luptător național-țărănist, Mișa Vasiescu. Acest fapt, considerat ca o răzbunare politică, a produs o adâncă revoltă în toate păturile românești. Așteptăm, ca autoritățile să revină asupra acestui fapt și să se ocupe cu brevetele birtașilor jîdani, cari distrug sănătatea poporului dela sate. Să nu persecutăm pe români în favorul jîdanilor.

Sacoșul-turcesc. Biserica veche din Sacoșul-Turcesc, care era zidită din vremuri străvechi, n'a mai corespuns. Conducătorii acestei comune și toți locuitorii ei au hotărît zidirea unei biserici noue, așa că acum anul, au început zidirea, repartizându-se în acest scop pe credincioși însemnata sumă de 1,500.000 lei, care sumă a fost plătită cu o dragoste creștinească nemărginită, vrednică de toată lauda. Tot în acest scop Prefectura județului Timiș-Torontal a donat frumoasa sumă de 250.000 lei. Datorită dragostei și jertfei credincioșilor, zidirea bisericii s'a terminat, iar în ziua de 20 Iulie a. c. Prea On. protopresbiterul Ioan Gheția al Buziașului, ca mandatar al P. S. S. Episcopului diecezan Dr. Iosif Tr. Badescu, asistat de preoții M. Alecsiu, A. Alecsiu, Tr. Barzu, I. Buliga, Ilie Cocoș, Avr. Ciocoiu, Iul. Crainic, I. Coșariu, I. Ghergha, Gh. Clecan, A. Gherga și diaconul din Lugoj A. Lazar a sfințit prea frumoasa biserică, care astăzi se ridică falnică spre zările albastre ale ceriului. Sfânta liturgie s'a oficiat cu o deosebită pompă. Răspunsurile le-a dat corul plugarilor din localitate, sub conducerea vrednicului învățător Simion Paulescu. La prieasnă P. O. D. protopresbiter, în o cuvântare avântată și plină de învățături, a vorbit despre credința noastră strămoșească, mulțumind bravului popor pentru jertfele aduse. La urmă a mai adus mulțumiri d-lui prefect Dr. Iuliu Coste, d-lui subprefect Valeriu Boleantu și d-lui primpretor P. Crăciunescu pentru tot concursul material și moral, ce l-au dat nu numai bisericei din Sacoșul-Turcesc, ci și altor biserici și instituțiuni culturale din județ. Emoționantă a fost apoi distingerea cu brâu roșu a venerabilului preot Moise Alecsiu, care, cu lacrimi în ochi mulțumește pentru grația P. S. Sale Episcopului diecezan, de care s'a învrednicit pe urma muncei ce a depus timp de aproape 50 ani în serviciul bisericei noastre străbune. După sf. Liturgie, toți oaspeții au trecut în casa preotului Moise Alecsiu, unde sub un cort improvizionat s'a servit o masă comună, dela care n'au lipsit nici toasturile. Noi, cei dela „Svastica Banatului“ înregistrăm cu mândrie astfel de fapte împunătoare, demne de imitat. Salutăm cu dragoste pe credincioșii inimoși din Sacoșul-Turcesc, iar venerabilului preot Moise Alecsiu îi transmitem sincerile noastre felicitări!

Taxele secretarilor comunali. In urma numeroaselor plângeri din partea sătenilor, în legătură cu taxele notarilor (secretarilor) comunali, comunicăm celor interesați, **că** Prefectura județului a dat ordin tuturor notarilor comunali, ca să afișeze la Primării, tabloul taxelor legale. Deci la fiecare primărie veți afla afișat acest tablou și veți puteau vedea suma, care notarul o poate cere pentru orice lucrare. Notarii nu pot cere taxă mai mare.

Sfaturi

Regule de viață

Beniamin Franclin (1706-1790). a fost unul din cei mai mari bărbați ai Statelor-unite din America de Nord, căruia au să-i mulțumească în mare parte Statele-unite câștigarea neatârnării lor de sub Anglia. Dar el n'a fost numai mare bărbat de stat, ci și un vestit scriitor. A scris multe lucruri pline de învățătură. Intre altele a alcătuit următoarele regule de viață, cari sunt vrednice să le ia aminte fiecare:

1. Fii cumpătat: Nu mânca prea mult, ca să-ți prostești mintea și nu bea atâta, ca să ți-se înfierbânte capul.

2. Nu vorbi prea mult! Spune numai aceea, ce-ți poate folosi ție sau altora.

3. Tine rânduială bună! Toate lucrurile tale să-și aibă locul și noima (înțelesul) lor.

4. Fii hotărît! Trage-ți bine seama de ce te apuci, dar dacă te-ai apucat odată de un lucru, săl-și isprăvești. La ceea-ce te-ai hotărît, să o și faci.

5. Fii cruțător! Cheltuește numai pe lucruri cari îți sunt de folos ție și la ai tăi.

6. Fii lucrător; nu prăda vremea de geaba (în zădar). Lucrarea ta să fie întotdeauna folositoare. Nu face nimic ce-i de prisos (ceeace nu trebue).

7. Fii sincer și cu inima deschisă! Nu te folosi de înșelăciune, și în gândurile și faptele tale să fii călăuzit totdeauna de dreptate.

8. Păzește-te de a greși față de oamenii tăi. Numai aceea fă altuia, ce ai dori să-ți facă și el ție.

9. Fii îngăduitor! Pe aceia, cari ți-au făcut rău, nu te mânia în așa măsură, cum ar fi vrednici.

10. Fii curat! Nu suferi necurățenie nici pe trupul tău, nici pe hainele tale, nici în casa ta.

11. Păstrează-ți liniștea! Nu te lăsa a fi scos din țâțâni prin lucruri de nimic, dar nici prin nenorociri, pe cari nu le poți înconjura.

12. Să ai viață morală curată și să nu păcătuești, ca să nu te mustre conștiința. Ia ca pildă viața Domnului nostru Isus Hristos.

Aceste regule de viață, cari ne învață a fi oameni de cinste și de omenie, Franclin le-a urmat în toată viața sa, devenind astfel folositor atât sieși, cât și compatrioților săi.

Ce ar deveni din țara noastră binecuvântată de Dumnezeu cu toate bogățiile, dacă, nu numai noi, ci și conducătorii noștri le-am urma? Ar deveni un raiu adevărat ar fi țara făgăduinței!... Ce păcat, că politicianii și parlamentarii noștri încă nu cunosc aceste regule de viață! Am fi scutiți de multe promisiuni goale, de vorbărie seacă, de intrigi josnice, de demagogie perfidă, de cozi de topor de slugi la străini, de călcători de jurământ, de vânduți și de jîdoviți! Vă puteți închipui minunea: dacă în această țară toți am fi *„oameni de cinste și de omenie“!* Să urmăm aceste legi, dar totodată să pretindem, să fie urmate dela vlădică pân' la opincă. Să ne împlinim cu toții datoria! Atunci, numai atunci, România va deveni, cu adevărat, a Românilor!

Ciaiul în timpul verei. Ciaiul rece este, în timpul verei, una din băuturile cele mai răcoritoare și mai tonice (întăritoare), mai cu seamă fără zahăr și fără lapte. Se poate pune înăuntru și câteva felii subțiri de lămâie, după cum se obișnuește a se bea în Rusia.

Scoaterea animalelor din grajduri cari ard. Se știe că animalele la vederea focului, în special caii, nu mai vor să iasă cu nici un chip din grajd. Pentru a-i scăpa din foc în asemeni împrejurări, imediat la isbucnirea focului să li se arunce un țol, o cârpă, manta sau orice altă haină peste cap, ca ochii să le fie bine acoperiți. Astfel se lasă cu ușurință a fi scoase din grajd.

Mortalitatea găinilor (paseri, hoară, galițe). Nenumărate pagube pricinuesc gospodinelor epidemiile (boalele) de pasări, ce se ivesc mai ales primăvara și vara. Cele mai multe dintre aceste epidemii sunt provocate de diferite insecte (gongi) ce trăesc pe corpul paserilor. Spre a evita enormele pagube, sfătuim pe toți crescătorii de pasări, să facă următoarele: Luați 10 kilograme de cenușă măruntă de lemn (trecută printr'o sită deasă) la care amestecați bine 1 kiiogram de praf de „sulfor“ (pucioasă, țâmpor) trecut prin sită. Puneți apoi acest amestec într'o lădiță lată și scundă, ca găinile să se scalde în el. Lădița o așezați — departe de cotet — la un loc acoperit, ferit de ploaie și umezeală, unde rămâne peste toată vara. Marginele lădiței să fie de două palme înălțime, iar praful pus în ea numai de o palmă, ca să nu se risipească. Găinile scăldându-se, se vor curăți de toate insectele și vor fi ferite de multe boli. Praful de sulfor se poate cumpăra în toate farmaciile, drogeriile și în multe băcănii.

Pentru a le apăra și feri de boala așa zisă: **„Holera pasărilor“**, care la fel pricinuește pagube enorme, topim în vasul în care se adapă, puțin „sulfat de fer“ (1 deka la 1 litru de apă) care de asemenea se poate cumpăra la farmacii și drogherii.

Cotețele trebue zilnic curățite și măturate și tot la trei luni văruite. Pe jos udați-le, odată pe săptămână, cu apă de var. Dacă procedați astfel, veți fi scutiți de pagube și veți avea și câștig frumos

Cuvinte din bătrâni.

Corabia cu doui cârmaci se înecă.

*

O nuia în mână lesne se 'nconvoae, dar când sunt mai multe se frâng anevoe.

*

Cine mănâncă multă miere va vărsa și multă fiere.

*

Omul la rău aleargă cu armăsarul și la bine merge cu carul.

*

Când sabia e ruginită și plugul strălucitor; când treptele templelor (bisericilor) sunt tocite și ale tribunalelor acoperite cu iarbă; când temnițele sunt goale, iar grânele pline, atunci poporul este bine guvernat.

*

Omul înțelept este statornic ca soarele, nebunul se schimbă ca luna.

*

Cine călătorește pe carul speranței. are de tovarăș sărăcia.

*

Fericirea celor avuți nu stă în avuții, ci în binele ce pot face cu dânsele.

*

Sacul din care tot iei și nu mai pui, se golește.

*

Cumpătul ține sănătatea omului și hărnicia ține averea.

*

Hambarul gol nu are șoareci.

*

Nu făgădui ce nu poți împlini.

— **„Eliminarea jîdanilor** din domeniul culturei — e o problemă de existență pentru noi.

Elimenarea din domeniul culturei implică însă: eliminarea din domeniul economiei naționale, unde cultura își are rădăcinile ei.“ **A. C. Cuza.**

Babeș-Bolyai / Central University Library / Cluj

VORBE și ANECDOTE

DESPRE OAMENI CELEBRI

Petru cel Mare și țăranul

(După Leon Tolstoi)

Țarul Petru cel Mare, întâlni în pădure, un țăran care tăia lemne

Țarul zise:

— Dumnezeu să te bunecuvânteze, țărane!

Țăranul răspunse:

— Am mare nevoie de asta!

Atunci țarul îl întrebă:

— Ai familie numeroasă?

— Familia mea se compune din doi băeți și două fete.

— Ei, atunci familia ta nu e numeroasă. Unde-ți pui banii?

— Îi împart în trei: O parte pentru datorii a doua o dau ca împrumut, iar a treia o arunc în apă.

Țarul se întreba ce-o fi vrând să zică țăranul cu cele trei părți ale sale.

Dar bătrânul zise:

— Cu partea pentru datorii, hrănesc pe tata și pe mama; cu cea pe care o dau ca împrumut îmi hrănesc băeții, cu cea pe care o arunc în apă îmi hrănesc fetele.

Țarul zise:

— Ai mult duh, bătrâne; acum du-mă din pădure în câmp, că nu mai găsesc drumul.

Țăranul zise:

— O să'ți găsești drumul și singur, mergi drept, apoi ia-o la dreapta, apoi la stânga și iar la dreapta.

— Țarul răspunse:

— Nu înțăleg. Du-mă tu.

— Vezi că n'am vreme, pentru noi țăranii o zi de lucru costă scump.

— Bine, dacă costă scump ți-oi plăti-o

—Dacă plătești, haide.

Se urcară în căruță și plecară.

Pe drum țarul întrebă pe țăran:

— Ai umblat prin lume?

— Nu tocmai.

— Ai văzut vreodată pe țarul?

— N'am văzut pe țar, și ași fi foarte fericit să-l văd.

— Bine,. când vom ajunge la câmp, ai să-l vezi.

— Și cum o să'l recunosc?

— Toți au să fie cu capetele descoperite, țarul singur o să fie acoperit.

Sosiră în câmp; poporul zări pe țar și toți se descoperiră. Țăranul se uita împrejur și nu vedea pe Țar.

— Dar unde e țarul? întrebă țăranul.

Petru cel Mare îi răspunse:

— Vezi, numai noi doi suntem acoperiți, așa dar unul din noi e țarul

Împăratul Wilhelm I și călugărul

Împăratul Wilhelm I al Germaniei, vizitând într'o zi o mănăstire din Silesia, împreună cu fratele său, întrebă pe starețul mănăstirei dacă nu avea să-i ceară vre-o grație.

—V'ași ruga să mi se îngădue ca, în contra legei, să călugărească câte doi frați în fieare an.

— Acordat, și pentru acest prim an îți voiu trimite chiar eu doi frați, zise împăratul.

Și, întorcându-se către fratele său, îi șopti:

— Am să-i trimit doui măgari călugărului ăstuia.

— Starețul, care auzise cuvintele împăratului, adause repede.

— Și v'ași mai ruga să-mi dați voe să dau unuia din frați numele Maestătei Voastre și celuilalt numele augustului Vostru frate.

Bine-înțeles că Wilhelm n'a mai trimis starețului pe cei doui măgari.

Împăratul Menelik și misionarul

Un misionar catolic se duse în Abisinia (o țară în Africa) să facă propagandă religioasă.

Abia își începuse predicile, când iată că împăratul îl chemă la palat spre al întreba de ce și-a părăsit țara și a venit în Abisinia.

Misionarul răspunse că a venit ca să convertească la creștinism pe iudeii (jidanii) Abisiniei.

— N'aveți iudei în țara voastră? întrebă Menelik.

Misionarul răspunse că da.

— Și în țările pe cari le-ai străbătut până aici nu sunt iudei și necredincioși?

— Sunt destui, zise misionarul.

— Atunci, porunci împăratul duceți'l la hotar și să nu'l primiți până n'o creștiniza pe toți necredincioșii din țara lui și toate țările până'ntr'a mea.

Nepoleon cel Mare și sergentul

In timpul asediului Tulonului, Napoleon, care trebuia să trimeată o scrisoare unui general, chemă pe un sergent și'i porunci să scrie ce'i va dicta.

Sergentul de abia isprăvise scrisoarea, când o bombă explodă alături de el, scormonind pământul.

— Minunată bombă, strigă sergentul, căzu la timp, tocmai când îmi trebuia nisip

Apoi aplecându-se, luă între degete puțină țărână și presură scrisoarea încă udă.

Impăratul, încântat de prezența de spirit și de sângele rece al sergentului, îl luă sub protecția sa

Sergentul acesta norocos se numea Jounot; el muri cu titlul de Duce d'Abrantes, guvernator al Iliriei și inspector al husarilor imperiali.

Diamantele Șahului

Cu ocazia vizitei răposatului șah al Persiei, la Budapesta (1873), Masir Eddin împărțea un mare număr de decorații din ordinul „Leul și Soarele“ clasa I și a II, având și o stea. Șahul ar fi dat faliment dacă fiecare stea ar fi fost cu briliante; din spirit de economie nu străluceau pe decorații decât pietre falșe. Un bancher jîdan, reușind să capete o decorație de clasa II și observând că pietrele sunt falșe, pentru a face sensație, le schimbă repede cu briliante și ceru Șahului o audiență, pentru a-i mulțumi.

Șahul privind pietrele, și cunoscând că sunt briliante, se adresă bancherului și-i zise:

— „Stimate domnule, scuzați-mi greșala; nu știu cum s'a făcut, dar vream să vă recompensez meritele cu un ordin de clasa I“.

Și, ca să arate ce sincer era, Șahul îi smulse decorația de clasa II cu briliante și-i atârnă una de clasa I cu pietre falșe.

Partea nostimă e că și Șahul și Bancherul fură pe deplin mulțumiți.

Cetiți, răspândiți și sprijiniți „Svastica Banatului“!

Deslegarea Ghicitoarei Nr. 4

Turnăm tot vinul în vasul de 8 litri. Umplem apoi pe cel de 3 pe care îl vărsăm în cel de 5, mai umplem odată și îl vărsăm în cel de 5, rămânând un litru în cel de 3. Vărsăm vinul din cel de 5 în cel de 8, pe cel din 3 în cel de 5, umplem pe cel de 3 și îl vărsăm în cel de 5, având astfel 4 litri în cel de 5 și 4 în cel de 8.

Au deslegat-o bine următorii:

Beregsău: Aurel Bogdan înv.; Cadar: Ioan Roșu; Cheia (jud. Vâlcea): Gh. I. Nițescu, înv.; Ferendia: Mihai Leu, Traian Olde; Foen: Livius Dee, înv.; Ghilad: Eva Bociu; Ghiroda: Gheorghe Stanic; Măderat: Ioan Chișmarie; Mănăstire: Gheorghe Buru; Omor: Petru Dudui; Pesac: Iosif Bogdan; Sân-Nicolaul-Mare: Dimitrie Cladovan, Adrian Gabăr, Gheorghe Șiclovan; Satchinez: Vlad Văcărescu; Secășeni: Aurel Cârdu; Sighișoara: Ioan Brânzei; Șipet: Nicolae Zimcea; Timișoara: Petru Ana, Victoria Bagiu, Dimitrie Broșteanu, Teodor T. Buzean, Constantin Cazmir, Ștefan Doșlea, Șt. B. Dumitru, Ioan Heghes, Ioan Lungu, Bogoe Maliu, T. Traian Marineanu, Andrei Niculea, Nicolea Sântean, Liviu Vereș; Tolvădia: Victor Coșariu, Eftimiu Stoiu, Petru Trifu; Zenta-nouă: Aurel Bugariu.

Premiul l-au câștigat:

Aurel Bogdan, înv., Beregsău; Ioan Roșu, Cadar; Gh. I. Nițescu, înv., Cheia (jud.Vâlcea); Mihai Leu, maestru dogar, Ferendia și Iosif Bogdan, Pesac.

Ghicitoarea Nr. 6.

Ioan are mai mulți bani ca Nicolae. Ioan însă dă lui Nicolae atâția bani, câți a avut Nicolae; apoi Nicolae întoarce lui Ioan atâția, eâți i-a fost rămas; acum iară Ioan dă lui Nicolae atâția, câți avea acum Nicolae, în fine Nicolae înapoiază lui Ioan atâția câți lui Ioan i-a fost rămas; acum fiecare are câte 32 lei. Câți bani a avut fiecare la început?

Terminul de deslegare 20 Aug.

*

Deslegarea acestei ghicitoare e a se trimite pe o cartă postală pe adresa Administrației ziarului nostru, cu adresa exactă și legibilă a expeditorului.

Dintre acei cari vor deslega-o bine, cinci vor primi ca premiu: câte o carte, o hartă a Românei și un calendar de părete.

Numele câștigătorilor vor fi publicate în ziar.

Editori-proprietari:
Traian M. Boleanțu
și
Alexandru Țieranu.

Radio
VIN
și
BENZIN
la
GH. IOVIN!

De vrei să trăești mulți ani,
Să bei vin de Drăgășani.

DEPOZIT:
TIMIȘOARA
III, Spl. stâng al Begheiului 1

Cele mai potrivite cadouri!

Pălării, chipiuri, cămăși, gulere, manșete, ciorapi, jartiere, bretele, cravate, bastoane, etc.

IOAN BALINT
mare magazin de modă bărbătească
Timișoara
Fabric
Str. 3 August 7

TELEFON 6—80.

PREȚURI eftine și fixe!

Banca „Mercur“
de Comerț și Credit S. A. Timișoara
s'a mutat cu data de 15 Aprilie
în Bulevardul Regele Ferdinand No. 5
(Șirul Lloyd)

Primește depuneri pe livrete și în contcurent, în lei și valute străine, fructificându-le în condițiunile cele mai avantajoase

Se ocupă cu scontări de cambii
Acordă împrumuturi pe lombard,
ipotecă și mărfuri

Efectuează asemnări pe piețele din țară și din străinătate

Cumpără și vinde efecte publice, devize și valute, cât și monede de aur și argint

Adresa telegrafică: „MERCURBANC“

TELEFOANE: Direcțiunea Nr 14-10. Secția de Bancă și secția devizelor Nr. 4—27, 4—40, 20—22, 20—23.

Sucursale:
Comloșul-mare, Șeitin, Sân-Nicolaul-mare, Periam, Pesac și Sarafola

Administrația ziarului nostru

Svastica Banatului

a înființat secțiuni speciale pentru a sta întru ajutor adevăraților români, cât și creștinilor de altă naționalitate.

SECȚIUNEA COMERCIALĂ va înlesni contactul între industriașii, angrosiștii, comercianții, meseriașii și producenții români și creștini cu cumpărătorii și consumatorii noștri.

Va mijloci cumpărările și vânzările și primește în acest scop reprezentanța întreprinderilor industriale și comerciale românești și creștine din întreaga țară.

Servește cu informațiuni.

Pagina ultimă este exclusiv rezervată pentru anunciuri și reclame cu prețuri foarte moderate.

SECȚIUNEA PENTRU ASIGURĂRI va sta în serviciul aderenților noștri, spre a-și asigura avutul și a nu-l lăsa în voia soartei.

Le vom servi atât noi, cât și delegații noștri din provincie cu toate deslușirile.

Asigurări în CONTRA FOCULUI, MORTALITĂȚII VITELOR, în CONTRA GRINDINEI, ASUPRA VIEȚII, ASIGURĂRI ȚĂRĂNEȘTI etc. se pot contracta în biroul nostru, cât și la delegații noștri.

SECȚIUNEA ECONOMICĂ.

Pentru INFIINȚAREA COOPERATIVELOR SĂTEȘTI aderenții noștri pot primi dela noi toate instrucțiunile și informațiunile necesare.

Aderenții noștri pot cumpăra prin noi diferite MAȘINI ȘI UNELTE AGRICOLE, MORI, TRACTOARE, MOTOARE cu prețurile cele mai ieftine și pe lângă condițiuni avantajoase de plată.

Mijlocim IN MOD ABSOLUT GRATUIT CREDITE FAVORABILE PE SEAMA ECONOMILOR, INDUSTRIAȘILOR, COMERCIANȚILOR ȘI MESERIAȘILOR NOȘTRI.

Sperăm, că vom fi cu toată căldura sprijiniți și încurajați din partea tuturor bunilor români, spre a fi în stare a ne îndeplini misiunea noastră națională-creștină.

Mica Publicitate

Un cuvânt 2 Lei. Cu litere groase 4 Lei.

Cel mai mic anunț la Mica Publicitate costă 40 Lei.

De vânzare loturi de case situate în Ronat, în partea cea mai apropiată de atelierele C. F. R. și Mehala cu prețul de Lei 180—240 stânjenul patrat. Inlesnire de plată fără dobândă. Adresa: Mehala str. Dragoș-Vodă Nr. 28 (Bogma).

Vin vechi 2—3 și 4 ani. Cantitatea 100 Hl. Excelent și delicios, prețuri foarte convenabile. Adresa: Dumitru Petrescu, agronom-proprietar, Recaș 375.

Moară transportabilă cu 2 perechi pietri (36 țoli) în stare nouă, de vânzare. Adresa: Mihaiu Bocșa, înv., Ghiroc.

Mecanic român, de 41 ani, certificate favorabile, care de 20 ani lucrează conștiincios, caută serviciu. Adresa: Lazar Petru, mecanic, Buziaș.

Institutul de Arte Grafice „CARTEA ROMANEASCĂ“ Sucursala Timișoara, Piața Țepeș Vodă 2. — Telefon: 1200.

BCU Cluj / Central University Library Cluj